

UZASADNIENIE

Powódka M. R. wniosła o zasądzenie od pozwanego L. P. (...) kwoty 1.780 zł z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 1.000 zł od dnia 11 czerwca 2015 r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 780 zł od dnia 20 lipca 2015 r. do dnia zapłaty. Nadto wniosła o zasądzenie od pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu podała, że w dniu 11 czerwca 2015 r. i 20 lipca 2015 r. dokonała wpłat na łączną kwotę 1.980 zł tytułem kosztów wycieczki do Portugalii organizowanej przez pozwanego, która miała odbyć się w dniach 17-21 września 2015 r. Ww. impreza turystyczna nie doszła jednak do skutku. Pozwany zwrócił powódce jedynie kwotę 200 zł. Pismem z dnia 21 września 2016 r. powódka wezwała pozwanego do zapłaty pozostałej części należnej kwoty, tj. 1.000 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 11 czerwca 2015 r. do dnia zapłaty oraz kwoty 780 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 20 lipca 2015 r. do dnia zapłaty, jednakże wezwanie to pozostało bezskuteczne.

(k. 2-5)

W piśmie procesowym z dnia 4 lipca 2017 r. powódka cofnęła pozew wobec pozwanego L. Ż. oraz wniosła o wezwanie do udziału w sprawie w charakterze pozwanego na podstawie art. 194 § 1 kpc (...) (...) Związku Zawodowego(...)w O.. W piśmie tym powódka wskazała, że w przedmiotowej sprawie strony łączyła ustna umowa na organizację wycieczki do Portugalii. Powódka podniosła, że to pozwany powiadomił o organizowaniu wycieczki, stworzył listę zainteresowanych i przyjmował wpłaty pracowników chętnych do uczestniczenia w wycieczce. To również pozwany podjął decyzję o wyborze podwykonawcy do organizacji wycieczki w postaci Biura (...) J. C.. Zdaniem powódki pozwany ponosi odpowiedzialność za niewykonanie umowy na podstawie art. 471 kc. (k. 68)

Postanowieniem z dnia 24 lipca 2017 r. na podstawie art. 194 § 1 kpc Sąd wezwał do udziału w sprawie w charakterze pozwanego (...) Związek Zawodowy(...)w O..

(k. 80)

Postanowieniem z tego samego dnia Sąd umorzył postępowanie w stosunku do pozwanego L. Ż. oraz zasądził od powódki na jego rzecz kwotę 917 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 900 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

(k. 81)

Pozwany (...) Związek Zawodowy (...) z siedzibą w O. wniosł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powódki kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Uzasadniając swoje stanowisko pozwany przyznał, że w 2015 r. pośredniczył w organizacji wycieczki do Portugalii, której uczestnikami mogli być pracownicy Poczty Polskiej oraz członkowie ich rodzin, w tym powódka. Pozwany podkreślił, że jego pośrednictwo w organizacji wycieczki do Portugalii polegało jedynie na przedstawieniu oferty wyjazdu organizowanego przez J. C., prowadzącą Biuro (...). Pieniądze wpłacone pozwanemu przez powódkę zostały przekazane organizatorowi wycieczki tj. J. C., która w związku z dokonaną wpłatą wystawiła powódce fakturę imienną. Pozwany podkreślił, że pomiędzy nim, a uczestnikami wycieczki nie została zawarta jakakolwiek umowa ustna lub pisemna. Pozwany wyjaśnił, że przedstawił jedynie ofertę wycieczki, wskazał kto ją organizuje i za jaką kwotę, a następnie zebrane pieniądze przekazał w całości organizatorowi. Pozwany podał, że wybrał podmiot organizujący wycieczkę kierując się wcześniejszymi pozytywnymi doświadczeniami i dobrą współpracą z Biurem (...), które wielokrotnie i rzetelnie organizowało wycieczki dla pracowników Poczty. Tym samym, w ocenie pozwanego, nie ponosi on winy w wyborze organizatora wycieczki. Nadto pozwany podał, że do wyjazdu do Portugalii nie doszło z przyczyn leżących wyłącznie po stronie biura podróży, które pismem z dnia 7 października 2015 r. wypowiedziało umowę o

świadczenie usług turystycznych. W związku z powyższym Zarząd Związku Zawodowego podjął natychmiastowe kroki niezbędne do wyegzekwowania zwrotu środków, które zostały przelane na konto biura podróży. Pismem z dnia 13 października 2015 r. wezwał J. C. do natychmiastowego zwrotu kwoty 135 080,00 zł, a następnie – po zwróceniu przez w/w 10 000 zł i po upływie wyznaczonego terminu, skierował przeciwko niej do Sądu Okręgowego w Olsztynie pozew o zapłatę. Pozwany dodał, że po uprawomocnieniu się nakazu zapłaty z dnia 12 listopada 2015 r. skierował wniosek do komornika o wszczęcie egzekucji przeciwko dłużnicze J. C.. Wyegzekwowana przez komornika kwota została przekazana członkom Związku, którzy wpłacili pieniądze na wycieczkę. Pozwany wskazał również, że przeciwko J. C. toczy się postępowanie karne przed Sądem Rejonowym w Olsztynie pod sygnaturą II K 194/17. Podkreślił, że jakiegokolwiek działania organizatora wycieczki o charakterze przestępczym nie mogą obciążać pozwanego jako pośrednika, albowiem nie mógł ich przewidzieć, a co więcej nie godził się z nimi od początku.

(k. 86-88)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 18 czerwca 2015 r. pomiędzy pozwanym jako zamawiającym, a Biurem (...) J. C. z siedzibą w O. jako wykonawcą została zawarta umowa o świadczenie usług turystycznych. Przedmiotem umowy było zorganizowanie pięciodniowej wycieczki do Portugalii dla grupy 47-osobowej w terminie 17-21 września 2015 r.. Ustalono wynagrodzenie za wykonanie usług obejmujące wszystkie koszty organizacji i wykonania umowy na kwotę 1 980 zł brutto za jednego uczestnika wycieczki. Zamawiający zobowiązał się zapłacić wykonawcy zaliczkę w wysokości 45 000 zł do dnia 18 czerwca 2015 r.. Zapłata pozostałej należności miała nastąpić po zakończeniu imprezy i potwierdzeniu jej wykonania w ciągu 7 dni od daty dostarczenia rachunku lub faktury VAT.

Pozwany współpracował z Biurem (...) J. C. z siedzibą w O. od około 3 lat. Biuro organizowało wiele wycieczek dla pracowników Poczty Polskiej, m.in. do B., S., a także liczne wycieczki krajowe. Nigdy nie były zgłaszane żadne zastrzeżenia co do organizacji wycieczek przez ww. biuro podróży.

Przed zawarciem w dniu 18 czerwca 2015 r. umowy z Biurem (...) J. C., pozwany nie sprawdzał sytuacji finansowej organizatora wycieczki.

(dowód: umowa o świadczenie usług turystycznych k. 73-75, zeznania przedstawiciela pozwanego k. 99, zeznania powódki 98v-99)

Powódka M. R. jest pracownikiem (...)i członkiem (...) (...) Związku Zawodowego (...)w O.. O możliwości wzięcia udziału w wycieczce do Portugalii powódka dowiedziała się z wiadomości e-mail z dnia 29 maja 2015 r. rozesłanej przez pozwanego. W ogłoszeniu tym wskazano koszt wycieczki, termin zapisów, możliwość uiszczenia ceny w ratach, rachunek bankowy, na który należało wpłacać kwotę oraz osobę odpowiedzialną za dokonanie zapisów i przyjęcie wpłat.

(dowód: wiadomość e-mail z dnia 29 maja 2015 r. k. 15-18, zeznania powódki k. 98v-99, 100, zeznania przedstawiciela pozwanego k. 99-100)

W dniach 11 czerwca 2015 r. i 20 lipca 2015 r. powódka dokonała wpłat na poczet wycieczki do Portugalii na łączną kwotę 1.980 zł na rachunek wskazany w ogłoszeniu. Pozwany (...) Związek Zawodowy (...)z siedzibą w O. wszystkie wpłacone przez zainteresowanych wycieczką pieniądze- w łącznej kwocie 143 000 zł przekazał na rachunek bankowy J. C.. Tym pracownikom (...), którzy chcieli skorzystać z dofinansowania z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych, J. C. wystawiła imienne faktury VAT i przesała je pozwanemu. P. (...) (...) Związku Zawodowego(...)z siedzibą w O. rozesłał w/w faktury pracownikom. Powódka M. R. nie starała się o dofinansowanie z funduszu socjalnego. Nie otrzymała faktury VAT na potwierdzenie dokonanej wpłaty.

(dowód: potwierdzenia przelewu k. 19-20, potwierdzenia wpłat k. 60-60v, 91, zeznania powódki k. 98v-99, 100, zeznania przedstawiciela pozwanego k. 99-100)

Wycieczka miała się odbyć w dniach 17-21 września 2015 r.. Termin wyjazdu był dwukrotnie przesuwany. Ostatecznie wycieczka do Portugalii nie doszła do skutku. J. C. wypowiedziała zawartą z pozwanym w dniu 18 czerwca 2015 r. umowę o świadczenie usług turystycznych.

Zarząd (...) (...)wezwał J. C. do zwrotu wpłaconej kwoty. J. C. zwróciła pozwanemu kwotę 10.000 zł. Pozwany ponownie skierował do J. C. wezwanie do zapłaty pozostałej kwoty. Bo bezskutecznym upływie terminu, pozwany skierował do Sądu Okręgowego w Olsztynie pozew o zapłatę. Na podstawie wydanego w sprawie I Nc 136/15 przez Sąd Okręgowy w Olsztynie nakazu zapłaty pozwany skierował do komornika sądowego wnioski o wszczęcie postępowania egzekucyjnego przeciwko dłużnikowi J. C.. Wyegzekwowana część należności została podzielona przez pozwanego pomiędzy pracowników(...), którzy wpłacili pieniądze na wycieczkę do Portugalii. Z wpłaconej kwoty 1 980 zł powódka odzyskała 200 zł.

(okoliczności niesporne: wiadomość e-mail k. 18, nadto dokumenty zgromadzone w aktach sprawy Sądu Okręgowego I Nc 136/15, w szczególności: nakaz zapłaty, pozew wraz z załącznikami)

Pismem z dnia 14 września 2016 r. powódka wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 1.780 zł, jednakże wezwanie to okazało się bezskuteczne.

(dowód: wezwanie do zapłaty wraz z potwierdzeniem odbioru k. 21-23)

Do zadań statutowych (...) (...) Związku Zawodowego (...)z siedzibą w O. należy w szczególności obrona interesów zawodowych, materialnych, socjalnych i kulturalnych pracowników oraz ich rodzin, obrona praw pracowniczych w zakresie wykonywanej pracy zawodowej, wynagrodzenia, warunków socjalno-bytowych oraz bezpieczeństwa i higieny pracy, harmonizowanie działania zakładu pracy z interesami pracowników, oddziaływanie na rzecz demokracji, praworządności, sprawiedliwości społecznej, koleżeńskiej solidarności w stosunkach międzyludzkich, kształtowanie etyki zawodowej i sumiennego stosunku do obowiązków pracowniczych, współuczestnictwo w kształtowaniu i realizacji zadań społeczno-gospodarczych zakładu, celem pomnażania funduszu zakładowego i jego sprawiedliwego podziału. P. (...) (...) Związku Zawodowego (...)z siedzibą w O. jest L. Ż..

(dowód: status (...) k. 46-52, odpis z KRS k. 53-59)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach przedmiotowej sprawy, jak również w aktach sprawy Sądu Okręgowego w Olsztynie prowadzonej pod sygn. I Nc 136/15, a także w aktach sprawy Sądu Rejonowego w Olsztynie o sygn. II K 194/17, których wiarygodność i autentyczność nie była przez strony kwestionowana i nie budziła wątpliwości Sądu. Sąd dał wiarę zeznaniom stron, które w większości pozostawały ze sobą zgodne, tworząc bezsporny stan faktyczny, po wyjaśnieniu kwestii nieotrzymania przez powódkę faktury VAT na potwierdzenie dokonanej wpłaty.

Przy bezspornym stanie faktycznym, strony pozostawały w sporze co do biernej legitymacji procesowej po stronie pozwanego oraz oceny możliwości przypisania pozwanemu odpowiedzialności za szkodę jaką poniosła powódka.

Powódka opierała swoje roszczenie o art. 471 kc, zgodnie z którym dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Dokonując oceny roszczenia pozwu, w pierwszej kolejności należy zauważyć, że powódkę i pozwanego nie łączyła żadna umowa, na podstawie której powódka mogłaby domagać się od Międzyzakładowego (...) Związku Zawodowego(...)z siedzibą w O. kwoty objętej pozewem. Organizatorem wycieczki było bowiem Biuro (...) J. C. z siedzibą w O., a nie jak podnosiła w pozwie powódka – pozwany. Okoliczność ta znajduje potwierdzenie w zawartej

w dniu 18 czerwca 2015 r. pomiędzy pozwanym a Biurem (...) J. C. z siedzibą w O. umowie o świadczenie usług turystycznych. Z umowy tej w sposób jasny i nie budzący jakichkolwiek wątpliwości wynika, że pozwany był jedynie zamawiającym usługę – zorganizowanie wycieczki, zaś jej wykonawcą i organizatorem była J. C. prowadząca biuro turystyczne. W § 2 ww. umowy przewidziano, że to wykonawca zobowiązuje się do zorganizowania wycieczki oraz do wykonania wszystkich usług zawartych w programie wycieczki stanowiącym załącznik nr 1 do umowy.

Przesłanie drogą mailową przez pozwanego do pracowników Poczty Polskiej informacji dotyczącej wycieczki do Portugalii, nie stanowiło – w ocenie Sądu- złożenia oferty zorganizowania przedmiotowej wycieczki.

Zgodnie z treścią art. 66 § 1 kc oświadczenie drugiej stronie woli zawarcia umowy stanowi ofertę, jeżeli określa istotne postanowienia tej umowy. W ocenie Sądu brak jest podstaw do zakwalifikowania przedmiotowego ogłoszenia jako oferty w rozumieniu powołanego przepisu, gdyż ogłoszenie to nie zawierało istotnych postanowień umownych, a jedynie ogólne informacje związane z realizacją umowy. Nadto ogłoszenie skierowane zostało do nieokreślonej liczby osób, nie zaś do skonkretyzowanego adresata. Zgodnie zaś z art. 71 kc ogłoszenia, reklamy, cenniki i inne informacje, skierowane do ogółu lub do poszczególnych osób, poczytuje się w razie wątpliwości nie za ofertę, lecz za zaproszenie do zawarcia umowy. Mając powyższe na uwadze, należy stwierdzić, że informację dotyczącą wycieczki do Portugalii rozesłaną przez pozwanego, należy traktować jako zaproszenie do zawarcia umowy, którą to umowę, powódka zawarła z J. C., za pośrednictwem pozwanego.

W ocenie Sądu, rolą pozwanego było jedynie pośredniczenie w imieniu członków Związku Zawodowego w zorganizowaniu wyjazdu, sprowadzające się wyłącznie do tego, aby znaleźć touroperatora i wynegocjować z nim jak najkorzystniejsze dla uczestników warunki wyjazdu, co też pozwany uczynił. Pozwany nie będąc organizatorem wyjazdu nie mógł zagwarantować tego, że wyjazd ten dojdzie do skutku.

Z materiału dowodowego zgromadzonego w przedmiotowej sprawie, w tym ze statutu (...) (...) Związku Zawodowego (...)z siedzibą w O., a także z informacji znajdujących się w Krajowym Rejestrze Sądowym wynika, że pozwany nie ma uprawnień do organizowania wyjazdów turystycznych. Celem (...) (...) Związku Zawodowego (...)z siedzibą w O. jest w szczególności obrona interesów zawodowych, materialnych, socjalnych i kulturalnych pracowników oraz ich rodzin, obrona praw pracowniczych w zakresie wykonywanej pracy zawodowej, wynagrodzenia, warunków socjalno-bytowych oraz bezpieczeństwa i higieny pracy, harmonizowanie działania zakładu pracy z interesami pracowników, oddziaływanie na rzecz demokracji, praworządności, sprawiedliwości społecznej, koleżeńskiej solidarności w stosunkach międzyludzkich, kształtowanie etyki zawodowej i sumiennego stosunku do obowiązków pracowniczych, współuczestnictwo w kształtowaniu i realizacji zadań społeczno-gospodarczych zakładu, celem pomnażania funduszu zakładowego i jego sprawiedliwego podziału.

W sprzeczności z twierdzeniami zawartym w pozwie, a dotyczącymi zawarcia umowy z pozwanym, stoją również zeznania samej powódki złożone w toku rozprawy w dniu 14 września 2017 r., z których wynika wprost, że powódka nie zawierała z pozwanym żadnej umowy na organizację wycieczki. Co więcej, chociaż brak jest dowodu na to, że powódka otrzymała fakturę VAT wystawioną przez J. C., to jednak jak sama przyznała inni uczestnicy wycieczki takie faktury wystawione imiennie przez J. C. otrzymali. Powódka przyznała również, że nie interesowała się otrzymaniem faktury VAT, ponieważ była przekonana, że otrzyma ją po zorganizowanym wyjeździe, a ponadto nie korzystała z dofinansowania do wycieczki z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych (aby otrzymać dofinansowanie należało przedłożyć imienną fakturę VAT).

Mając powyższe na uwadze, należy stwierdzić, że pozwany nie jest zobowiązany do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania umowy (zawartej z J. C.). Organizatorem i sprzedawcą usługi było Biuro (...) J. C. z siedzibą w O. co wynika z umowy z dnia 18 czerwca 2015 r. Wskazują na to także faktury wystawione imiennie przez J. C. na rzecz większości uczestników wyjazdu potwierdzające przyjęcie pieniędzy przez J. C. za usługę polegającą na zorganizowaniu wycieczki do Portugalii. Skoro zatem pozwany nie zawarł z powódką umowy o świadczenie usług turystycznych, a wpłaconą przez nią kwotę przekazał J. C., brak jest podstaw do przyjęcia jego odpowiedzialności wobec powódki za skutki niewykonania umowy.

W rozpoznawanej sprawie nie znajdują zastosowania przepisy art. 474 kc i 430 kc, albowiem pozwany nie zaciągał zobowiązania wobec powódki więc nie można uznać, aby je wykonywał przy pomocy podmiotu trzeciego. Nie można również uznać, że doszło do powierzenia przez pozwanego wykonania czynności innej osobie, albowiem uregulowanie to odnosi się do sytuacji, w której osoba, której powierzono wykonanie czynności podlega kierownictwu powierzającego. Na marginesie należy dodać, że z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, w tym z zeznań powódki wynika, że pozwany wielokrotnie korzystał z usług biura (...) i dotychczasowa współpraca pomiędzy pozwanym, a w/w biurem układała się prawidłowo.

Tym samym stwierdzić należy, że pozwanemu nie można przypisać odpowiedzialności z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania umowy. Pozwany nie zawierał z powódką żadnej umowy na organizację wycieczki do Portugalii, a wycieczka ta nie doszła do skutku z wyłącznej winy organizatora wycieczki, czyli J. C..

Mając na uwadze powyższe okoliczności oraz na podstawie przywołanych przepisów prawnych, Sąd powództwo oddalił.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 kpc zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, zasądzając od powódki na rzecz pozwanego kwotę 917 zł tytułem zwrotu kosztu procesu, na które składają się: kwota 900 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika oraz kwota 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

SSR Magdalena Wołejko-Czubek

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

O., dnia 9 września 2017 r.

SSR Magdalena Wołejko - Czubek